

Sygn. akt VII U 1514/20

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 16 czerwca 2021r.

Sąd Okręgowy Warszawa - Praga w Warszawie VII Wydział Pracy
i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący: sędzia Agnieszka Stachurska

Protokolant: sekr. sądowy Anna Bańcerowska

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 9 czerwca 2021r. w Warszawie

sprawy W. W.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych (...) Oddział w W.

o świadczenie postojowe

na skutek odwołania W. W.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych (...) Oddział w W.

z dnia 26 października 2020 roku, znak: (...)

zmienia zaskarżoną decyzję w ten sposób, że przyznaje W. W. prawo do świadczenia postojowego.

UZASADNIENIE

W. W. w dniu 4 listopada 2020r. złożył odwołanie od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych (...) Oddział w W. z dnia 26 października 2020 roku, znak: (...), odmawiającej prawa do świadczenia postojowego, wnosząc o jej zmianę poprzez przyznanie wnioskowanego świadczenia.

Uzasadniając swe stanowisko ubezpieczony wskazał, że w marcu, kwietniu oraz w maju 2020 roku nie zrealizował żadnej usługi związanej z organizacją targów, wystaw i kongresów (PKD 82.30.Z), jak i w kwestii wynajmu oraz dzierżawy pozostałych maszyn (PKD 77.39.Z.). PKD z oznaczeniem 82.30.Z. jest tym, które określało rodzaj usług przeważających w działalności gospodarczej na początku jej prowadzenia. Natomiast w ostatnim czasie sytuacja się zmieniła i przeważającym profilem działalności gospodarczej od 4 lat stała się działalność polegająca na wynajmie oraz dzierżawie pozostałych maszyn, zgodnie z PKD oznaczonym numerem 77.39.Z. We wniosku o przyznanie świadczenia postojowego ubezpieczony złożył oświadczenie zgodnie z art. 15 *zs* ust. 3 pkt 4a ustawy z dnia 2 marca 2020r. o szczególnych rozwiązaniach związanych z zapobieganiem, przeciwdziałaniem i zwalczaniem COVID-19, innych chorób zakaźnych oraz wywołanych nimi sytuacjami kryzysowymi, wskazując że przeważającym profilem działalności gospodarczej jest działalność oznaczona w PKD numerem 77.39.Z. We wpisach w CEIDG i GUS na moment wydania zaskarżonej decyzji, jako przeważające, widniało natomiast PKD z oznaczeniem 82.30.Z. Odwołujący zaznaczył jednak, że przeważającą i główną jego działalnością jest wynajem oraz dzierżawa pozostałych maszyn zgodnie z PKD oznaczonym numerem 77.39.Z. Jego zdaniem organ rentowy powinien brać pod uwagę przede wszystkim fakty, a nie wyłącznie wpisy w rejestrach, bowiem wpis w CEIDG ma charakter wyłącznie deklaratoryjny,

a nie konstytutywny. Dodatkowo odwołujący wskazał, że złożył wniosek o zmianę oznaczenia PKD jego firmy ze wskazaniem, iż przeważającym jest PKD z numerem 77.39.Z (odwołanie z dnia 2 listopada 2020r., k. 3 – 4 a.s.).

Zakład Ubezpieczeń Społecznych (...) Oddział w W. wniósł o oddalenie odwołania, a uzasadniając swe stanowisko wskazał, że zgodnie z art. 15 ^{z⁽¹⁾} ust. 1 ustawy z dnia 2 marca 2020r. o zmianie ustawy o szczególnych rozwiązaniach związanych z zapobieganiem, przeciwdziałaniem i zwalczaniem COVID-19, innych chorób zakaźnych oraz wywołanych nimi sytuacji kryzysowych oraz niektórych innych ustaw (tzw. Tarcza antykryzysowa) osobie, o której mowa w art. 15zq ust. 1 pkt 1, prowadzącej, na dzień złożenia wniosku, o którym mowa w ust. 2, pozarolniczą działalność gospodarczą oznaczoną według Polskiej Klasyfikacji Działalności (PKD) 2007, jako rodzaj przeważającej działalności, kodem 49.39.Z, 77.39.Z, 79.11.A, 90.01.Z, 90.02.Z, 93.29.A, 93.29.B, 93.29.Z, która skorzystała ze świadczenia postojowego w trybie art. 15zs lub art. 15zua, przysługuje prawo do dodatkowego świadczenia postojowego, jeżeli przychód z tej działalności uzyskany w miesiącu kalendarzowym poprzedzającym miesiąc złożenia wniosku, o którym mowa w ust. 2, był niższy co najmniej o 75% w stosunku do przychodu uzyskanego w tym samym miesiącu kalendarzowym w 2019r. Organ rentowy podkreślił, że w rejestrze REGON płatnik jako PKD wiodącej działalności wskazał kod 82.30Z. Wniosek o dodatkowe świadczenie postojowe został złożony w dniu 16 października 2020r. Zmiana polegająca na wpisaniu jako wiodącej działalności opisanej kodem 77.39Z została dokonana dopiero w dniu 1 listopada 2020r., a więc już po otrzymaniu zaskarżonej decyzji. Wobec powyższego organ rentowy stwierdził, że decyzja została wydana prawidłowo, a odwołanie jest bezzasadne i powinno zostać oddalone (odpowiedź na odwołanie z dnia 1 grudnia 2020r., k. 97 a.s.).

Sąd Okręgowy ustalił następujący stan faktyczny:

W. W. prowadzi działalność gospodarczą pod nazwą W. W. (...), zarejestrowaną od 10 kwietnia 2012r. w CEiDG pod numerem NIP (...) i REGON (...), gdzie jako przeważającą działalność według PKD oznaczono 82.30.Z – Działalność związaną z organizacją targów, wystaw i kongresów, a jako pozostałe działalności według PKD oznaczono: 18.12.Z, 18.13.Z, 26.20.Z, 31.01.Z, 31.02.Z, 31.09.Z, 33.12.Z, 33.14.Z, 33.17.Z, 43.21.Z, 43.22.Z, 43.29.Z, 43.32.Z, 43.39.Z, 43.99.Z, 49.39.Z, 49.41.Z, 52.10.B, 52.21.Z, 52.24.A, 52.24.B, 52.24.C, 53.20.Z, 53.20.Z, 56.21.Z, 58.19.Z, 59.11.Z, 59.20.Z, 62.02.Z, 62.03.Z, 63.11.Z, 63.12.Z, 68.20.Z, 70.21.Z, 70.22.Z, 73.11.Z, 74.10.Z, 74.20.Z, 74.30.Z, 74.90.Z, 77.11.Z, 77.21.Z, 77.22.Z, 77.29.Z, 77.32.Z, 77.33.Z, 77.39.Z, 77.40.Z, 79.12.Z, 79.90.Z, 79.90.B, 79.90.C, 81.31.Z, 82.11.Z, 82.99.Z, 85.52.Z, 85.59.B, 85.60.Z, 93.29.Z, 85.11.Z, 85.22.Z, 95.24.Z, 95.29.Z (wpis w CEiDG i REGON – nieponumerowane karty akt ZUS).

W okresie od kwietnia 2019r. do października 2020r. znacząca część przychodów z działalności W. W. pod nazwą (...), wynikająca z wystawianych faktur VAT, została uzyskana za usługi takie jak: wynajem agregatów prądotwórczych bądź wynajem agregatów prądotwórczych wraz z okablowaniem, transportem i obsługą, wynajem okablowania oraz oświetlenia wraz ich transportem i obsługą, wynajem przewodów oraz sprzętu elektrycznego, wynajem nagrzewnic elektrycznych wraz z transportem. Czynności okablowania, transportu i obsługi W. W. wykonywał osobiście bądź korzystał z zasobów ludzkich firmy (...) na zasadzie współpracy B2B, sam nie zatrudniał pracowników (faktury VAT, k. 9, 12-15, 18–20, 23-24, 26-32, 34-39, 41-46, 50-52, 57-61, 63, 66-67, 70-73, 76-77, 79-85, 87-91, 93-95 a.s.; podatkowa księga przychodów i rozchodów za rok 2018, k. 118-155 a.s.; podatkowa księga przychodów i rozchodów za rok 2019, k. 156 – 175 a.s.; podatkowa księga przychodów i rozchodów za rok 2020, k. 176 – 193 a.s.; zeznania odwołującego W. W., k. 113 verte a.s.).

Usługi związane z obsługą organizacyjną zleceń według umowy, wykonaniem instalacji elektrycznej na potrzeby imprezy, wykonaniem elementów scenografii, przeglądem rozdzielni głównej pod kątem przystosowania jej do awaryjnego zasilania z zewnętrznego agregatu prądotwórczego, stanowiły w okresie od kwietnia 2019r. do października 2020r. nie więcej niż 30 % przychodów z działalności. W początkowym okresie prowadzenia działalności gospodarczej ww. usługi były głównymi, jakie realizował ubezpieczony, dlatego jako przeważający według PKD został wpisany kod o numerze 82.30.Z. Później, po zmianie zakresu świadczonych usług, W. W. nie dokonał zmiany w CEiDG. Nie sprawdzał, który kod działalności jest przeważający i czy odpowiada temu, który jest wpisany w ewidencji. Zainteresował się tym dopiero w związku ze sprawą dotyczącą świadczenia postojowego (faktury VAT, k. 10-11, 16-17,

21, 25, 33, 40, 47-49, 53-56, 62, 64-65, 68-69, 74-75, 78, 86, 92 a.s.; podatkowa księga przychodów i rozchodów za rok 2018, k. 118-155 a.s.; podatkowa księga przychodów i rozchodów za rok 2019, k. 156 – 175 a.s.; podatkowa księga przychodów i rozchodów za rok 2020, k. 176 – 193 a.s.; zeznania odwołującego W. W., k. 113 verte a.s.).

W dniu 18 października 2020r. został złożony do Zakładu Ubezpieczeń Społecznych (...) Oddział w W. wniosek o dodatkowe świadczenie postojowe dla W. W. w związku z przeciwdziałaniem skutkom wywołanym COVID-19 dla osób prowadzących działalność gospodarczą, w którym, jako rodzaj przeważającej działalności wg klasy działalności, zgodnie z rozporządzeniem Rady Ministrów z dnia 24 grudnia 2007r. w sprawie Polskiej Klasyfikacji Działalności (PKD), został podany kod 77.39.Z. We wniosku wnioskodawca oświadczył, że nastąpił przestój w prowadzeniu działalności w następstwie wystąpienia COVID-19 oraz, że w miesiącu kalendarzowym poprzedzającym miesiąc złożenia wniosku osiągnął z działalności gospodarczej przychód niższy o co najmniej 75% w stosunku do przychodu uzyskanego w tym samym miesiącu kalendarzowym 2019r. (wniosek z dnia 18 października 2020r. – nieponumerowane karty akt ZUS).

Po rozpoznaniu wniosku Zakład Ubezpieczeń Społecznych (...) Oddział w W. wydał w dniu 26 października 2020 roku decyzję znak: (...), w której odmówił prawa do świadczenia postojowego na podstawie art. 15zv ustawy z dnia 2 marca 2020r. o zmianie ustawy o szczególnych rozwiązaniach związanych z zapobieganiem, przeciwdziałaniem i zwalczaniem COVID-19, innych chorób zakaźnych oraz wywołanych nimi sytuacji kryzysowych w zw. z art. 83 ust. 1 i 2 ustawy z dnia 13 października 1998r. o systemie ubezpieczeń społecznych. Organ rentowy wskazał, że zgodnie z art. 15zs ust. 1 ww. ustawy, dodatkowe świadczenie postojowe przysługuje osobie prowadzącej, na dzień złożenia wniosku, pozarolniczą działalność gospodarczą oznaczoną według Polskiej Klasyfikacji Działalności (PKD) 2007, jako rodzaj przeważającej działalności, kodem 49.39.Z, 77.39.Z, 79.11.A, 90.01.Z, 90.02.Z, 93.29.A, 93.29.B, 93.29.Z. Organ rentowy podkreślił, że z wpisu w CEiDG W. W. wynika, że przeważającą działalnością gospodarczą wykonywaną przez niego jest działalność związana z organizacją targów, wystaw i kongresów o kodzie PKD 82.30.Z. W związku z tym nie została spełniona przesłanka ustawowa warunkująca przyznanie świadczenia na podstawie złożonego wniosku (decyzja ZUS z dnia 26 października 2020 roku – nieponumerowane karty akt ZUS).

W dniu 1 listopada 2020r. nastąpiła zmiana w CEiDG ubezpieczonego w zakresie przeważającej działalności według kodu PKD poprzez usunięcie 82.30.Z – Działalność związana z organizacją targów, wystaw i kongresów, a dodanie 77.39.Z – Wynajem i dzierżawa pozostałych maszyn, urządzeń oraz dóbr materialnych, gdzie indziej niesklasyfikowanych (wpis w CEiDG – nieponumerowane karty akt ZUS).

Powyższy stan faktyczny Sąd Okręgowy ustalił na podstawie powołanych dokumentów oraz zeznań W. W.. Dokumenty nie były kwestionowane przez strony sporu, a poza tym ich wiarygodność nie budziła wątpliwości. Również zeznania ubezpieczonego zostały ocenione jako zasługujące na wiarę, ponieważ to, co odwołujący zeznał pokrywa się z tym co wynika ze złożonych dokumentów w postaci faktur oraz podatkowej książki przychodów i rozchodów.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Odwołanie podlegało uwzględnieniu.

Tytułem wstępu wskazać należy, że zgodnie z art. 15zs⁽¹⁾ ustawy z dnia 2 marca 2020r. o szczególnych rozwiązaniach związanych z zapobieganiem, przeciwdziałaniem i zwalczaniem COVID19, innych chorób zakaźnych oraz wywołanych nimi sytuacji kryzysowych (tekst jedn. Dz. U. z 2020r., poz. 1842) – dalej jako ustawa o COVID - 19, osobie, o której mowa w art. 15zq ust. 1 pkt 1, prowadzącej, na dzień złożenia wniosku, o którym mowa w ust. 2, pozarolniczą działalność gospodarczą oznaczoną według Polskiej Klasyfikacji Działalności (PKD) 2007, jako rodzaj przeważającej działalności, kodem 49.39.Z, 77.39.Z, 79.11.A, 90.01.Z, 90.02.Z, 93.29.A, 93.29.B, 93.29.Z, która skorzystała ze świadczenia postojowego w trybie art. 15zs lub art. 15zua, przysługuje prawo do dodatkowego świadczenia postojowego, jeżeli przychód z tej działalności uzyskany w miesiącu kalendarzowym poprzedzającym miesiąc złożenia wniosku, o którym mowa w ust. 2, był niższy co najmniej o 75% w stosunku do przychodu uzyskanego w tym samym miesiącu kalendarzowym w 2019r. (ust. 1). Ustalenie prawa do dodatkowego świadczenia postojowego,

o którym mowa w ust. 1, następuje na wniosek osoby prowadzącej pozarolniczą działalność gospodarczą, zawierający dane, o których mowa w art. 15zs ust. 3 pkt 1 lit. a, c i e, pkt 2, 5 i 6, oraz oświadczenie o rodzaju przeważającej działalności, o której mowa w ust. 1, oraz oświadczenie potwierdzające, że jej przychód z działalności uzyskany w miesiącu kalendarzowym poprzedzającym miesiąc złożenia wniosku był niższy co najmniej o 75% w stosunku do przychodu uzyskanego w tym samym miesiącu kalendarzowym w 2019r., złożone pod rygorem odpowiedzialności karnej za składanie fałszywych oświadczeń. W oświadczeniu jest zawarta klauzula następującej treści: "Jestem świadomy odpowiedzialności karnej za złożenie fałszywego oświadczenia". Klauzula ta zastępuje pouczenie organu o odpowiedzialności karnej za składanie fałszywych oświadczeń (ust. 2).

W rozpoznawanej sprawie, z poczynionych przez Sąd ustaleń, wynika, że W. W. od 12 kwietnia 2012r. rozpoczął wykonywanie działalności gospodarczej. W CEiDG ujawniono, że jej przedmiotem jest działalność przeważająca według kodu PKD 82.30.Z. – a więc działalność związana z organizacją targów, wystaw i kongresów (niewymieniona w ustawie z dnia 2 marca 2020r). Natomiast pozostała ujawniona w rejestrze działalność wg. PKD to: 18.12.Z, 18.13.Z, 26.20.Z, 31.01.Z, 31.02.Z, 31.09.Z, 33.12.Z, 33.14.Z, 33.17.Z, 43.21.Z, 43.22.Z, 43.29.Z, 43.32.Z, 43.39.Z, 43.99.Z, 49.39.Z, 49.41.Z, 52.10.B, 52.21.Z, 52.24.A, 52.24.B, 52.24.C, 53.20.Z, 53.20.Z, 56.21.Z, 58.19.Z, 59.11.Z, 59.20.Z, 62.02.Z, 62.03.Z, 63.11.Z, 63.12.Z, 68.20.Z, 70.21.Z, 70.22.Z, 73.11.Z, 74.10.Z, 74.20.Z, 74.30.Z, 74.90.Z, 77.11.Z, 77.21.Z, 77.22.Z, 77.29.Z, 77.32.Z, 77.33.Z, 77.39.Z, 77.40.Z, 79.12.Z, 79.90.Z, 79.90.B, 79.90.C, 81.31.Z, 82.11.Z, 82.99.Z, 85.52.Z, 85.59.B, 85.60.Z, 93.29.Z, 85.11.Z, 85.22.Z, 95.24.Z, 95.29.Z (działalność 77.39.Z. jest wymieniona w ustawie z dnia 2 marca 2020r.).

Przed dokonaniem dalszej analizy przepisów ustawy z dnia 2 marca 2020r. w kontekście okoliczności analizowanego przypadku, przypomnieć należy, że klasyfikacja PKD unormowana jest w rozporządzeniu Rady Ministrów z dnia 24 grudnia 2007r. w sprawie Polskiej klasyfikacji Działalności (PKD), które zostało wydane na podstawie art. 40 ust. 2 ustawy z dnia 29 czerwca 1995r. o statystyce publicznej (tekst jedn.: Dz. U. z 2020r. poz. 443 ze zm., dalej jako u.s.p.). W tym rozporządzeniu odnośnie przeważającej działalności, w załączniku Zasady PKD Zasady Budowy Klasyfikacji pkt 7, wyjaśniono jedynie, że przeważającą działalnością jednostki statystycznej jest działalność posiadająca największy udział wskaźnika (np. wartość dodana, produkcja brutto, wartość sprzedaży, wielkość zatrudnienia lub wynagrodzeń) charakteryzującego działalność jednostki. W badaniach statystycznych zalecany wskaźnikiem służącym do określenia przeważającej działalności jest wartość dodana. Ustawodawca w przepisie art. 42 ust. 3 pkt 4 u.s.p. wskazał, że wpisowi do krajowego rejestru urzędowego podmiotów gospodarki narodowej (REGON) podlegają informacje dotyczące wykonywanej działalności, w tym rodzaj przeważającej działalności. Informacje te są wpisywane do rejestru na wniosek danego podmiotu. Do wniosku dołącza się dokumenty określone przepisami innych ustaw, potwierdzające powstanie podmiotu albo podjęcie działalności, zmianę cech objętych wpisem bądź skreślenie podmiotu. W samej u.s.p. nie ma definicji pojęcia "przeważającej działalności gospodarczej", ale w art. 46 tej ustawy zawarta jest delegacja ustawowa do określenia sposobu i metodologii prowadzenia i aktualizacji rejestru podmiotów, wzory wniosków, ankiet i zaświadczeń, uwzględniając konieczność zapewnienia kompletności oraz aktualizacji danych gromadzonych w tym rejestrze. Sposób kodowania wykonywanej działalności, w tym rodzaju przeważającej działalności, określa § 9 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 30 listopada 2015r. w sprawie sposobu i metodologii prowadzenia i aktualizacji krajowego rejestru urzędowego podmiotów gospodarki narodowej, wzorów wniosków, ankiet i zaświadczeń (Dz. U. z 2015r., poz. 2009 ze zm., dalej: rozporządzenie o metodologii). Przepis § 9 ust. 1 tego rozporządzenia stanowi, że wykonywaną działalność wpisuje się w postaci wykazu rodzajów działalności kodowanych według Polskiej Klasyfikacji Działalności (PKD) na poziomie działu, grupy, klasy lub podklasy, a rodzaj przeważającej działalności na poziomie podklasy. Natomiast § 9 ust. 2 pkt 1 rozporządzenia o metodologii stanowi, że rodzaj przeważającej działalności ustala się odpowiednio, w przypadku osób prawnych i jednostek organizacyjnych nie mających osobowości prawnej, których celem jest osiągnięcie zysku, zakładów działalności gospodarczej, stowarzyszeń organizacji społecznych, fundacji, związków zawodowych, kościołów na podstawie procentowego udziału poszczególnych rodzajów działalności w ogólnej wartości przychodów ze sprzedaży lub, jeżeli nie jest możliwe zastosowanie tego miernika, na podstawie udziału pracujących, wykonujących poszczególne rodzaje działalności, w ogólnej liczbie pracujących. W świetle przywołanych przepisów jedynym możliwym sposobem odkodowania pojęcia "przeważającej działalności" jest przyjęcie go w znaczeniu wynikającym z wyżej wymienionych

przepisów statystycznych. Statystyczny charakter ma też informacja o tzw. działalności przeważającej, którą dany podmiot musi obowiązkowo podać rejestrując firmę. Podkreślić należy, że ustawa o COVID-19 wchodzi w skład tzw. pakietu ustaw "Tarczy Antykryzysowej", która ma stanowić wsparcie dla polskiej gospodarki w dobie epidemii koronawirusa. To pakiet rozwiązań przygotowanych przez rząd, który ma ochronić polskie państwo i obywateli przed kryzysem wywołanym pandemią koronawirusa. Opiera się on na pięciu filarach: ochronie miejsc pracy i bezpieczeństwu pracowników, finansowaniu przedsiębiorców, ochronie zdrowia, wzmocnieniu systemu finansowego, inwestycjach publicznych. Tarcza ma na celu ustabilizowanie polskiej gospodarki, a także danie jej impulsu inwestycyjnego (<https://www.gov.pl/web/tarczaantykryzysowa>). Właściwe zdefiniowanie pojęcia przeważającej działalności w kontekście przepisów ustawy o COVID-19 ma zatem doniosłe znaczenie również w kontekście celu "Tarczy Antykryzysowej", która stanowi reakcję na negatywne skutki epidemii COVID-19. Jak wynika z przepisów, cel tych regulacji prawnych nastawiony jest na realne - rzeczywiste wsparcie dla podmiotów, które skutki epidemii - COVID-19 faktycznie ponoszą (np. przez wprowadzone ograniczenia w prowadzeniu działalności). Chodzi zatem o to, aby wsparcie otrzymały podmioty faktycznie prowadzące na dany dzień jako przeważającą działalność we wskazanym zakresie według podanego kodu PKD. Po takim odkodowaniu pojęcia "przeważającej działalności", niezbędne jest również odniesienie się do charakteru zapisów w KRS, a następnie rejestru REGON. W orzecznictwie sądów administracyjnych oraz sądów powszechnych zgodnie podkreśla się, że wpis do ewidencji działalności gospodarczej jest swoistą deklaracją (zgłoszeniem) zamierzonej przez osobę fizyczną działalności, ma on charakter deklaratoryjny i rodzi jedynie domniemanie faktyczne jej prowadzenia (por. wyrok WSA w Warszawie z dnia 21 marca 2006r., VI SA/Wa 2215/05, LEX nr 257125; wyrok NSA z dnia z dnia 26 sierpnia 2014r., II GSK 1010/13, LEX nr 1572566). W zakresie charakteru prawnego wniosku przedsiębiorcy o wpisanie czy aktualizację danych do rejestru REGON, przywołać należy orzecznictwo Sądu Najwyższego. W wyroku z dnia 7 stycznia 2013r. (II UK 142/12) oraz w wyroku z 23 listopada 2016r. (II UK 402/15) Sąd Najwyższy stwierdził, że informacja o rodzaju działalności wynikająca z rejestru REGON nie tworzy żadnego stanu prawnego, a jedynie ma potwierdzać stan faktyczny według oświadczenia wiedzy podmiotu prowadzącego taką działalność. Oświadczenia wiedzy mają charakter potwierdzenia faktów. Mogą być więc zakwestionowane, ponieważ stan nimi stwierdzony jako fakt podlega ocenie w kategoriach prawdy lub fałszu. Okoliczność, czy zawarta w oświadczeniu informacja jest prawdziwa jest zatem kwestią dowodową. SN w powołanych orzeczeniach stwierdził więc, że sąd odmawiając uwzględnienia wniosków dowodowych odnośnie do rodzaju faktycznie prowadzonej w spornym okresie działalności pozbawił stronę możliwości wykazania, że nie doszło do zaniżenia stopy procentowej składki na ubezpieczenia społeczne. Powołane wyroki zapadły na gruncie ustawy z dnia 30 października 2002r. o ubezpieczeniu społecznym z tytułu wypadków przy pracy i chorób zawodowych, która w art. 2 pkt 10 definiuje "rodzaj działalności według PKD" jako rodzaj przeważającej działalności zakodowanej według Polskiej Klasyfikacji Działalności w rejestrze REGON. Wyroki dotyczą skutków prawnych podania w formularzu ZUS IWA rzeczywistego rodzaju działalności według PKD - niepokrywającego się z rejestrem REGON. SN wskazując na charakter wpisu do rejestru i wniosku o zmianę stwierdził, że skoro kategoria ryzyka jest instytucją związaną ze stopniem zagrożeń zawodowych, to kreuje ją rzeczywisty stan rzeczy. W takim też kontekście należy interpretować art. 29 ust. 1 ustawy wypadkowej. Przepis ten określa sposób ustalania przynależności płatnika do określonej grupy działalności według PKD oparty również na oświadczeniu wiedzy płatnika, tyle tylko że złożonym dla potrzeb statystycznych. Wskazana na wstępie i wynikająca z ustawy funkcja, jaką pełni zróżnicowanie stóp procentowych składek na ubezpieczenie wypadkowe, nakazuje uwzględniać rzeczywiste ryzyko zagrożeń zawodowych występujące u danego płatnika. Dlatego też z treści art. 29 ust. 1 ustawy wypadkowej nie można wywieść wniosku, że dane w zakresie PKD ujęte w rejestrze REGON w każdym przypadku są danymi prawidłowymi, a w konsekwencji, że zawsze podanie innego rodzaju działalności według PKD niż wynikający z rejestru REGON będzie podaniem nieprawdziwej informacji w rozumieniu art. 34 ust. 1 ustawy wypadkowej.

Powyższe obszernie odniesienie się do charakteru wpisu do rejestru REGON jest - zdaniem Sądu - istotne na gruncie właściwego odczytania w tym zakresie przepisów ustawy o COVID-19, w tym w szczególności istotnego w przedmiotowej sprawie art. 15zs⁽¹⁾. Przyjęcie na gruncie tej regulacji jedyne go sposobu weryfikacji warunku prowadzenia jako przeważającej działalności gospodarczej według podanego PKD poprzez sięganie do rejestru REGON do rubryki przeważającej działalności, nie przyczynia się do realizacji celu ustawy o COVID-19, nie dochowuje zasady proporcjonalności, jak również w efekcie prowadzi do naruszenia zasady równości wobec prawa. Jak już Sąd

wskazywał wsparcie w ramach Tarczy antykryzysowej jest reakcją na skutki epidemii COVID-19 i jest ukierunkowane na realne/faktyczne wsparcie dla podmiotów, które poniosły rzeczywiste straty na skutek obostrzeń związanych z pandemią. Zastosowany przez organ, jako jedyny sposób (dowód) spełnienia wymogu do otrzymania ulgi - wpis w rejestrze REGON - nie znajduje uzasadnienia ani jako pełniący funkcję zabezpieczenia przed dostępem do skorzystania z ulgi podmiotów nieuprawnionych, ani jako uproszczenie procedur. Wpis w rejestrze REGON, jak już powiedziano, nie ma charakteru pewnego, tj. korzysta z domniemania prawdziwości, jednak jest ono wzruszalne, a zatem nie można takiego wpisu traktować jako gwarancji, że podmiot wnioskujący o ulgę na pewno spełnia wymóg ustawowy, co uzasadniałoby wyłączność takiego dowodu i przesądzało o prawidłowości postępowania organu, zwłaszcza, że istnieje inna możliwość wykazania spełnienia wymaganego warunku. Wpis w odpowiedniej rubryce rejestru jako jedyny warunek spełnienia wymogu, de facto wyklucza ze wsparcia podmioty, które w warstwie merytorycznej warunek do przyznania ulgi spełniają (prowadzą na dzień złożenia wniosku przeważającą działalność według podanych kodów PKD), a jedynie nie spełniają warstwy formalnej (uchybiły bowiem obowiązkom statystycznym). W tym miejscu przypomnieć należy, że rozporządzenie PKD wskazuje, aby uniknąć zbyt częstych zmian, że stosuje się zasadę stabilności. Zgodnie z tą zasadą, nowy rodzaj działalności powinien być działalnością główną przez co najmniej dwa lata, zanim zostanie zmieniona przypisana do jednostki dana działalność przeważająca - czyli wręcz wymaga się od przedsiębiorcy, by odczekał dwa lata zanim dokona zmiany w zakresie działalności przeważającej. Tak więc - zdaniem Sądu - przyjęty przez organ sposób wykładni art. 15 zs⁽¹⁾ ustawy o COVID-19, a co za tym idzie sposób weryfikacji spełnienia wymogu do przyznania świadczenia postojowego na gruncie ustawy o COVID-19 jest nieproporcjonalny do skutków, jakie wywołuje. Przyjęty sposób weryfikacji podmiotów uprawnionych nie może w skutkach prowadzić do wykluczenia z pomocy podmiotów, które w rzeczywistości warunek spełniają, co mogą wykazać w inny sposób, o ile oczywiście, jak to ma miejsce w przedmiotowej sprawie, strona kwestionuje zasadność rozstrzygnięcia na podstawie kodu PKD wpisanego w rubryce przeważającej działalności, wskazując jednocześnie, że prowadzi działalność gospodarczą w zakresie jednego z kodów PKD wskazanych w art. 15zs⁽¹⁾ ustawy o COVID-19. Poza tym w przepisie, o którym mowa, a więc art. 15zs⁽¹⁾ ustawodawca nie zastrzegł, że chodzi o kod PKD wpisany jako rodzaj przeważającej działalności w odpowiednim rejestrze (REGON lub KRS) – inaczej niż uczynił to w art. 15 zs⁽²⁾ ustawy o COVID-19.

W związku z powyższym Sąd w przedmiotowej sprawie kierował się nie tym, jaki kod PKD został ujawniony w rejestrze REGON jako odpowiadający przeważającej działalności W. W., ale tym jaką działalność jako przeważającą odwołujący faktycznie wykonuje. Jak wynika z zebranego w sprawie materiału dowodowego, w tym z zeznań wnioskodawcy, w ramach prowadzonej działalności gospodarczej co najmniej od kwietnia 2019r. wnioskodawca zajmuje się w przeważającym stopniu wynajmem agregatów prądotwórczych wraz z okablowaniem, wynajmem okablowania oraz oświetlenia wraz ich transportem i obsługą, wynajmem przewodów oraz sprzętu elektrycznego, wynajmem nagrzewnic elektrycznych wraz z transportem. Są to usługi określone kodem PKD 77.39.Z. (wynajem i dzierżawa pozostałych maszyn, urządzeń oraz dóbr materialnych, gdzie indziej niesklasyfikowanych), których przeważający charakter wynika nie tylko z tego co zeznał W. W., ale także ze złożonych przez niego faktur oraz książki przychodów i rozchodów. Dokumenty te, potwierdzając że odwołujący sam realizuje usługi (w książce przychodów i rozchodów wskazuje na to rubryka wynagrodzenia w gotówce i w naturze, gdzie przeważnie figuruje wartość 0,00), zarazem wskazują, że jego działalność w głównej mierze opiera się na wynajmie sprzętu, a więc tym, co zostało ujęte w PKD w zakresie kodu 77.39.Z. Natomiast usługi związane z obsługą organizacyjną zleceń, wykonaniem instalacji elektrycznej na potrzeby imprezy, wykonaniem elementów scenografii, przeglądem rozdzielni głównej pod kątem przystosowania jej do awaryjnego zasilania z zewnętrznego agregatu prądotwórczego, ujęte w kodzie PKD 82.30.Z. (działalność związana z organizacją targów, wystaw i kongresów), stanowią zdecydowanie mniejszy procent świadczonych usług oraz zdecydowanie mniejszą część w pozycji przychody z działalności. To z kolei oznacza, że - tak, jak wskazywał odwołujący - działalność związana z wynajmem i dzierżawą pozostałych maszyn, urządzeń stanowi przeważający rodzaj prowadzonej przez niego działalności.

W tym stanie rzeczy odwołujący spełnił wymagane przez ustawodawcę warunki do uzyskania prawa do dodatkowego świadczenia postojowego, określone w cytowanym art. 15zs¹ ustawy z dnia 2 marca 2020r. o szczególnych

rozwiązaniach związanych z zapobieganiem, przeciwdziałaniem i zwalczaniem COVID19, innych chorób zakaźnych oraz wywołanych nimi sytuacji kryzysowych. Sąd na podstawie art. 477¹⁴ § 2 k.p.c. orzekł więc o zmianie zaskarżonej decyzji i przyznaniu prawa do świadczenia postojowego.